

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. května 2013, č. j. DSH/6145/13, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. března 2015, č. j. 17 A 33/2013 - 164,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti včetně přeplatku v celkové výši 10 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 11. května 2015 doručena kasační stížnost, kterou podal advokát Mgr. Jaroslav Topol. Jako žalobce, za nějž kasační stížnost podal, označil J. K. (dále jen „stěžovatel“). Kasační stížnost směřovala proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni, jímž (po předchozím zrušovacím rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 187/2014 - 60 ze dne 24. září 2014) byla zamítnuta žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti usnesení Magistrátu města Plzně ze dne 11. března 2013. Naposled uvedeným rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu třetího zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, porušením § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 3 000 Kč a náhrada nákladů přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku se měl dopustit tím, že dne 21. listopadu 2012 jel vozem Škoda Octavia RZ X na silnici č. I/27 u křížení s dálnicí D5 rychlostí 132 km/h (128 km/h po zvážení možné odchylky), přičemž nejvyšší povolená rychlost na daném úseku činila 90 km/h.

Kasační stížnost byla blanketní a nebyla k ní ani přiložena plná moc, přičemž v předchozích řízeních před krajským soudem a Nejvyšším správním soudem advokát Mgr. Jaroslav Topol stěžovatele nezastupoval, takže nebylo možné vycházet např. z plné moci založené v soudním spise krajského soudu. Proto Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 As 106/2015 - 9 ze dne 14. května 2015 (doručovaným jak tvrzenému zástupci stěžovatele, tak i stěžovateli na jeho adresu uvedenou v kasační stížnosti) stěžovatele, resp. jeho tvrzeného zástupce vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Kromě toho Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 5 000 Kč a aby odstranil další vady blanketní kasační stížnosti.

Usnesení bylo tvrzenému právnímu zástupci stěžovatele doručeno ve středu 27. května 2015, dvoutýdenní lhůta k předložení plné moci, resp. prokázání příslušného vzdělání tak uplynula marně ve středu 10. června 2015. I kdyby Nejvyšší správní soud vycházel z doručení stěžovateli, jemuž bylo usnesení doručeno v pondělí 1. června 2015, je zřejmé, že dvoutýdenní lhůta k předložení plné moci uplynula marně (nejpozději v pondělí 15. června 2015). Do dnešního dne, kdy se senát odebral k závěrečné poradě, stěžovatel plnou moc nepředložil, ani – v souladu s poučením, jehož se mu dostalo – nepožádal o ustanovení zástupce, resp. o prodloužení lhůty k provedení úkonu. Zaplatil toliko soudní poplatek, a to dokonce omylem dvakrát (9. června 2015 poprvé 5 000 Kč, 12. června 2015 podruhé 5 000 Kč), byť také po uplynutí lhůty k tomu stanovené.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel nesplnil podmínku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelem k výzvě soudu odstraněn, Nejvyšší správní soud proto ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl. O tomto důsledku nesplnění výzvy ve stanovené lhůtě byl předem poučen.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 poslední věty ve spojení s § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, bylo-li na poplatku zaplaceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Zaplacený soudní poplatek a přeplatek v celkové výši 10 000 Kč bude vrácen na účet stěžovatele, jež stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu sdělí.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu